

Antoni tygodnik parafialny

XXVIII Niedziela Zwykła, 14 października 2012 r.
I czytanie Mdr 7, 7-11; II czytanie Hbr 4, 12-13; Ewangelia Mk 10, 17-30

Wiara we wspólnocie i samotności

W miniony czwartek, wielu z nas uczestniczyło w Eucharystii, inaugurującej w naszej wspólnocie parafialnej Rok Wiary. Wiemy, że wiara (*hebr. aman, być stałym, trwałym*) jest cnotą główną, filarem dobrego życia chrześcijańskiego. W jednej pieśni gospel tak została opisana: jest „tak głęboka, że nie można przejść pod nią; tak wysoka, że nie można przejść ponad nią; tak szeroka, że nie można jej obejść-trzeba przejść przez jej bramę”. Aby ją poznać trzeba ją przyjąć. Tymczasem z listu do Hebrajczyków czytamy „**Wiara jest poręką tych dóbr, których się nie spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy**” (11,1). Tak więc jej głębia to nie dewocja, lecz nieustanne odkrywanie i przyjmowanie Boga w naszym osobistym życiu, któremu towarzyszy drugi człowiek, czyli wspólnota. Pogłębiając ją w zgromadzeniu (*hebr. kahal*) „**bo gdzie są dwaj, albo trzech zebrani w imię moje tam jestem pośród nich**”. (Mt 18, 20). Liturgia, a zwłaszcza jej piękno i bogactwo przybliża nam obecność Chrystusa. Tak więc Eucharystia, Adoracja, nabożeństwo, lektura Słowa Bożego, katecheza, wspólnota lub grupa duszpasterska to dla nas kolejny krok do lepszego życia chrześcijańskiego. Kiedy nie chcemy duchowego rozwoju wówczas stoimy w

miejscu, a nawet się cofamy. Może to również dotyczyć wspólnoty. Nasz osobisty kontakt z Bogiem to również momenty samotności, czyli czas i miejsce dla Boga i tylko dla Niego. Prawdziwa wiara rodzi się zarówno w samotności, jak i we wspólnocie. Oba elementy są konieczne i nierozdzielne. Wiara wymaga od nas indywidualnego spotkania z Bogiem, co widać na cichej Adoracji (zapraszamy w czwartki do naszej kaplicy), lub

gdy czytamy Słowo Boże. Relacja sama na sam umożliwia odnalezienie Go we wspólnocie i odwrotnie, wspólnota prowadzi do odnowienia więzi z Bogiem w samotności.

H. Nouwen napisał „**Kiedy w centrum naszej samotności poznamy życiodajnego Ducha Bożego i dzięki temu zaakceptujemy swoją prawdziwą tożsamość, ujrzymy także tego samego życiodajnego Ducha przemawiającego do nas przez naszych**

bliźnich. A kiedy nauczymy się rozpoznawać w życiodajnym Duchu Bożym źródło naszego wspólnotowego życia będziemy także chętniej wsłuchiwać się w Jego głos w samotności”. A zatem Rok wiary pobudza naszą relację z Chrystusem we wspólnocie jak i w samotności.

Ks. Adam Hrubiszewski

Rok Wiary rozpoczęty

„Od początku mojej posługi następcy Piotra przypominałem o potrzebie odnalezienia drogi wiary, aby ukazać coraz wyraźniej radość i odnowiony entuzjizm spotkania z Chrystusem” — napisał Ojciec Święty Benedykt XVI w liście apostołskim *Porta fidei*, zapowiadającym Rok Wiary. Papież zainaugurował go uroczystie 11 października. Dla nas, katolików, to wielka szansa na odnowienie naszej relacji z Bogiem. Czy potrafimy ją dostrzec i z niej skorzystać?

dziś – XII Dzień Papieski za tydzień – Niedziela Misyjna

Zapraszamy wszystkich do współpracy w redagowaniu naszego tygodnika.
Zachęcamy do dzielenia się za pośrednictwem naszego tygodnika wszystkimi łaskami, które otrzymaliśmy od Boga.

Czekamy na Wasze świadectwa!

Kontakt: ks.Adam (untreuadamo@wp.pl)

Rok Wiary z księdzem dr Jackiem Nawrotem

We wtorek 2 października mieliśmy okazję wysłuchać katechezy dla dorosłych, którą wygłosił ksiądz dr Jacek Nawrot. Tematem był: *Capax Dei*” czyli *człowiek jako poszukiwacz Boga /KKK nr 27-49/*.

Po katechezie zadaliśmy księdzu Jackowi kilka pytań:

Dziękujemy za pierwszą z dłuższej serii (taką mamy nadzieję) katechez. Chcielibyśmy bliżej poznać osobę księdza, a przy okazji zadać kilka pytań związanych z prowadzonymi przez księdza katechezami.

W jaki sposób ksiądz dba o własny dar wiary? Czy sam proces umacniania się w wierze jest inny dla osoby duchownej a inny dla osób świeckich?

Troska o moją wiarę wyraża się przez wierność modlitwie. Ta modlitwa w praktyce codziennej to pół godziny adoracji Najświętszego Sakramentu i pół godziny medytacji Pisma świętego. Te formy są wspólne dla duchownych i dla świeckich. Różnić się może tylko czas jaki możemy poświęcić w ciągu dnia na spotkanie z Bogiem w modlitwie.

Przestrzegał ksiądz przed czynnikami, które mogą "ukraść" wiarę, zniszczyć ten dar otrzymany od Boga Ojca. W jaki sposób każdy z nas może sprawdzić stan swojej wiary? Jakie spostrzeżenia powinny zapalić w nas lampkę ostrzegawczą? Jak powinniśmy wówczas ratować ten kruchy ale bezcenny dar jakim jest wiara?

Człowiek wierzący w jednym na pewno jest podobny do małego dziecka: w ufności. W prawdziwej postawie wiary nie jest możliwe, aby słuchać Boga ale ufać sobie. Postawa wiary polega na tym, że słucha się Boga i ufa Bogu. To o tą ufność chodzi. To ona jest podstawą poczucia bezpieczeństwa dla naszej wiary.

Przekonywał ksiądz, że każdy z nas jest w innym miejscu na drodze poznawania Boga. Czy możliwe jest, aby wskazać tak zwane "kamienie milowe" na tej drodze? Pewne wydarzenia, które każdy wierzący przeżywa; coś co wcześniej czy później spotka i dotknie tego kto prawdziwie szuka Boga?

Chrześcijaństwo często wypowiadało się na temat takich „kamieni milowych” na drodze wiary. Jedni mówili o oczyszczeniu, oświeceniu i zjednoczeniu. Inni nazywali te etapy początkujący, postępujący i doskonali.

A co do narzędzi używanych na kolejnych etapach mówimy o modlitwie, medytacji i kontemplacji.

W czasie wykładu prowadził nas ksiądz ścieżką biegnącą pomiędzy nauką, filozofią a teologią. To duża trudność zrozumieć naukę przez pryzmat teologii. Gdzie szukać pomocy aby znaleźć działanie

Boga, gdy nauka mówi o Wielkim Wybuchu, o chaosie jaki miałby być wcześniej, czy chociażby o teorii ewolucji Darwina?

Pan Bóg jest obecny u początku każdego wielkiego wydarzenia w historii świata, również u początku historii ewolucji. Kto uczciwie będzie stawiał pytanie o początek wszystkiego, niewątpliwie pozna Boga. Wiara nie kłóci się z nauką i odwrotnie nauka nie wyklucza wiary. Oporem dla wiary może być umysł jakiegoś człowieka ale nigdy badania naukowe.

Często powoływał się ksiądz na naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego. Wydaje się, że ten posoborowy dokument jest zapomniany przez wiernych. Katechizm kojarzy się wręcz z książeczką do nauki religii dla dzieci. Co zrobić, aby zgłębiać swoją wiarę poprzez ten dokument? Jak czytać, aby nie było to zwykłe zaliczenie książki, ale czas budowania wiary?

Katechizm jest kluczem do głębokiej wiary. Trzeba wziąć ten klucz i uparcie szukać drzwi do których on pasuje. Wówczas osiągniemy nie tylko spełnienie wiary ale i pełnię szczęścia.

Dziękujemy i czekamy na kolejną katechezę.

pytania zadawał Janusz Szwoch

Katechezę można odsłuchać na naszej stronie internetowej: www.antoni-reda.pl w dziale Audio.

Na kolejne spotkanie z księdzem Jackiem zapraszamy w pierwszy wtorek listopada, po wieczornej Mszy Świętej. Tematem listopadowej katechezy będzie: *„Revelatio Dei” czyli jak Bóg objawia siebie człowiekowi /KKK nr 50-73/*.

Zachęcamy także do sięgnięcia do Katechizmu Kościoła Katolickiego. Wersję internetową znajdziemy pod adresem: www.katechizm.opoka.org.pl

Wiara szuka zrozumienia

Co to jest wiara?

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego (KKKK) podaje, że wierzyć oznacza w praktyce *osobowo przyłączyć się do Boga, czyli powierzyć się Mu całkowicie i we wszystkim, oraz uznać całą prawdę, którą On objawił; a*

także wierzyć w jednego Boga w Trzech Osobach: Ojca, Syna i Ducha Świętego (n. 27).

Pierwszą sprawą jest uznać że Bóg jest (wierzę w Boga), następnie widzieć w Nim jedyny sens rzeczywistości uznając wszystko co Objawił za prawdę (wierzę Bogu). Widzieć Go jako wspólnotę Osób Trójcy Świętej.

Poznanie Boga jest możliwe dla każdego przez samo poznanie świata – *Z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę* (Mdr 13,5). Nawet niewierzący zadeklarowany jako ateista musi najpierw poznać Boga, żeby Mu zaprzeczyć.

Jak zatem wierzyć? *Wiara jest łaską* (bezinteresownym darem Boga). Jest *dostępna dla wszystkich o nią proszących*. Akt wiary jest *czynnością rozumu*, który uznaje za prawdę to, co Bóg objawia. Opierając się na niezmiennym słowie Boga jest *pewna, podlega rozwojowi i działa „przez miłość”* (Ga 5,6) (por. KKKK, n. 28). *Depozytariuszem wiary jest Kościół katolicki, który z polecenia Chrystusa wiernie jej strzeże oraz nieomylnie i nieustannie głosi* (Konst. *Fidei depositum*, KKK).

Podsumowując: Osoba wierząca jest absolutnie przekonana o prawdzie, którą odkryła w Bogu; uznaje tę prawdę za swoją i chce według niej wzrastać. Wiara prześwieśla całą rzeczywistość, którą coraz bardziej ogarnia rozumem. To wszystko przekuwa na konkretne czynności motywowane czystą miłością.

Wyznanie wiary jest zarówno aktem konkretnej osoby, ale i całej wspólnoty Kościoła, dlatego nie jest sprawą prywatną, ani dowolnie modyfikowalną. Aby uniknąć fałszowania wiary, Kościół w historii dziejów tworzył różne sposoby na jej wyznawanie, zwane *symbolami*, np.: *Wierzę w Jednego Boga, Skład Apostolski, Chrzcielne wyznanie wiary*. Szczególnymi formami są *znoszenie różnych prześladowań oraz męczeństwo*.

Zachęcam do przesyłania pytań, własnych lub zaczerpniętych z nauczania Kościoła, np. o komentarz do konkretnych prawd z Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Ks. Krystian Wilczyński, k.wilku@wp.pl

Parafialny Zespół CARITAS

Z radością informujemy, że przy naszej parafii powstał Zespół Caritas. Celem Zespołu jest prowadzenie działalności charytatywnej na terenie parafii, czyli kontynuowanie tych działań, które w parafii są od lat organizowane, jak wydawanie żywności rodzinom potrzebującym (w ramach unijnego programu PEAD), rozprowadzanie świec bożonarodzeniowych, akcje typu „Tornister pełen uśmiechów” itp. oraz organizowanie innych działań stosownie do bieżących potrzeb.

Obecnie planujemy następujące działania:

- sadzenie żonkili w ramach ogólnopolskiej akcji Pola Nadziei w sobotę 20 października o godzinie 9.00 (miejsce zostanie podane na niedzielnych ogłoszeniach).

ZAPRASZAMY WSZYSTKIE DZIECI DO POMOCY
- przyjazd grupki podopiecznych ks. Bulczaka na zimowy wypoczynek w dniach od 27 grudnia do 4 stycznia. Chcemy dzieciom zorganizować atrakcyjny pobyt, żeby choć na chwilę mogły zapomnieć o trudnej białoruskiej rzeczywistości (są to dzieci z naprawdę ubogich rodzin, którym brakuje podstawowych środków do życia). Dziękujemy rodzinom z naszej parafii, które już zgodziły się przyjąć dzieciaki do swoich domów, i zapraszamy wszystkich do wzięcia udziału w tej akcji – poprzez ugoszczenie dzieci lub inną pomoc przy organizacji ich pobytu w Redzie. Będziemy na bieżąco informować o potrzebnych formach pomocy.

Zachęcamy wszystkich do wspierania naszych działań. Osoby zainteresowane członkostwem w Zespole w charakterze wolontariusza lub chcące wspomóc naszą działalność finansowo, prosimy o kontakt z ks. Adamem, opiekunem Zespołu.

JEŚLI WIESZ O KIMŚ, KTO POTRZEBUJE POMOCY, lub masz pomysł, który moglibyśmy zrealizować w ramach naszego Zespołu, skontaktuj się z nami niezwłocznie!!!

Asia Czech

Wszystkich zainteresowanych włączeniem się w prace Zespołu lub chcących w jakikolwiek inny sposób wspomóc dzieła charytatywne w naszej parafii prosimy o kontakt z Asią Czech (asia.czech@poczta.onet.pl) lub z księdzem Adamem (untreuadamo@wp.pl).

XII Dzień Papieski – 14 październik 2012

„Jan Paweł II – Papież Rodziny” – to hasło obchodzonego po raz dwunasty w historii Kościoła w Polsce Dnia Papieskiego.

Dziś modlimy się w sposób szczególny o świętość polskich małżeństw i rodzin, o otwartość na dar życia, o mądrość dla ustawodawców, odwagę dla samorządów, aby wzmocnić rodzinę jako podstawową komórkę życia społecznego.

W Kielcach w 1991 roku Jan Paweł II prosił nas:

"I ja wołam do was, bracia i siostry, byście rozpalali na nowo Boży charyzmat małżonków i rodziców, jaki jest w was przez sakrament małżeństwa. Tylko w oparciu o łaskę tego sakramentu możliwe jest pełne przebaczenie, pojednanie i podjęcie na nowo wspólnej drogi. Przez nią odnawia się i ożywia ludzka miłość oraz tożsamość i prawdziwość ludzkich przyrzeczeń. Charyzmat sakramentu małżeństwa to również charyzmat, łaska i dar życia.

"Czcij ojca i matkę" - powiada czwarte przykazanie Boże. Ale żeby dzieci mogły czcić swoich rodziców,

muszą być uważane i przyjmowane jako dar Boga. Tak, każde dziecko jest darem Boga. Dar to trudny niekiedy do przyjęcia, ale zawsze dar bezcenny.

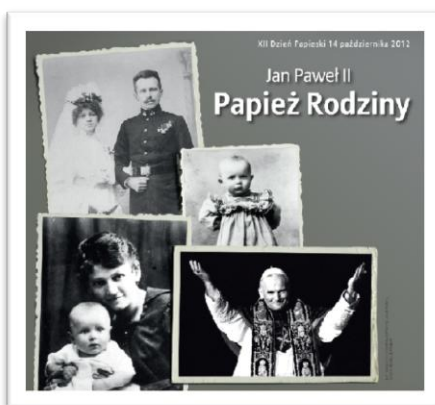
Trzeba najpierw zmienić stosunek do dziecka poczętego. Nawet jeśli pojawiło się ono nieoczekiwanie - mówi się tak: "nieoczekiwanie" - nigdy nie jest intruzem ani agresorem. Jest ludzką osobą, zatem ma prawo do tego,

aby rodzice nie skąpili mu daru z samych siebie, choćby wymagało to od nich szczególnego poświęcenia.

Świat zmienilby się w koszmar, gdyby małżonkowie znajdujący się w trudnościach materialnych widzieli w swoim poczętym dziecku tylko ciężar i zagrożenie dla swojej stabilizacji; gdyby z kolei małżonkowie dobrze sytuowani widzieli w dziecku niepotrzebny a kosztowny dodatek życiowy. Znaczyłoby to bowiem, że miłość już się nie liczy w ludzkim życiu."

Dziś mamy okazję wspomóc także dzieło, które od lat nazywane jest żywym pomnikiem Jana Pawła II. Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia" poprzez stypendia wspiera materialnie i duchowo ponad 2500 stypendystów z całej Polski, głównie z rodzin wielodzietnych. Dzięki ofiarności Polaków w kraju i poza jego granicami mogą oni realizować swoje marzenia edukacyjne. W duchu wartości, którym służył Błogosławiony Papież, stypendyści pragną dobrze przygotować się do zadań czekających ich w dorosłym życiu. Tę inicjatywę Kościoła w

Polsce Jan Paweł II określił już za życia, jako pomnik najbliższy jego sercu. Tym bardziej zachęcamy do wspierania jej modlitwą, dobrym słowem, cierpieniem i ofiarą. Dziś możemy wesprzeć także materialnie ten wyjątkowy pomnik wdzięczności budowany Błogosławionemu Papieżowi.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. 20 października o 9.00 sadzenie żonkili w ramach ogólnopolskiej akcji Pola Nadziei. Zapraszamy wszystkich chętnych, a w szczególności dzieci ze Wspólnoty Dzieci Bożych, scholkę dziecięcą i aspirantów.
2. Po zakończeniu sadzenia żonkili, około 9.30 dzieci wyjeżdżają autokarem do Matemblewa. Koszt wyjazdu 15 zł. Szczegóły u księdza Adama.
3. 20 października o godzinie 15.00 w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na gdańskiej Żabiance Msza św. podczas Dnia Dziecka Utraconego. Szczegóły na stronie: www.stratadziecka.pl.
4. W sobotę w naszym kościele Msza św. z modlitwą wstawienniczą o uzdrowienie i uwolnienie. Początek o 19.30.
5. Adoracja Najświętszego sakramentu w czwartek po Mszy św. wieczornej.
6. Próba scholi młodzieżowej CALI TWOI w czwartek o 19.15.
7. Spotkania dla kandydatów do bierzmowania w poniedziałek i czwartek o 19.15.
8. Zbiórka ministrantów we wtorek o 19.15, spotkanie lektorów o 19.45.
9. Trwa wspólna październikowa modlitwa różańcowa:
 - w dni powszednie dla dorosłych o godz. 17.45
 - dla dzieci w poniedziałek, środę i piątek o godz. 17.00; dla młodzieży w piątek o godz. 19.30

Serdecznie zapraszamy!

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl